

Serbările Incoronării.

Serbările încoronării s'au urmat după programul cunoscut. După slujba finută, înaintea clopotniței sub baldachin M. Sa Regele s'a încoronat singur, a pus apoi coroana pe capul Reginei, s'au îmbrășat și sărutat. 101 lovituri de tun au vestit marea întâmplare. Muzicile militare au cântat Imnul Regal.

Discursul regelui.

După ce președinții Corpurilor Leguitoare rostesc discursurile de încoronare, M. Sa răspunde:

Cu adâncă emoțiune primesc în chip solemn această Coroană moștenită dela neuitatul și înțeleptul Meu Unchiu ca un simbol al vitejiei Românești și al unirii între Domn și Țară.

Plină de stălicire s'a așezat acum 41 ani pe capul primului Rege al României, după războiul de independență și proclamarea Regatului.

Ato! puternicul ne-a încredincit să o vedem și mai strălucită astăzi, când, în urma grelelor lupte purtate de întreaga suflare Românească, ea simbolizează îndeplinirea aceluia mare și sfânt dor secular: unirea tuturor țărilor locuite de Români.

Dea Domnul ea această Coroană împreună cu acea a scumpii Mele Soții și vrednică tovarășă de muncă și suferință pentru binele obștesc să încununeze din neam în neam pe iubiții noștri urmași într-o Românie pururea glorioasă și fericită.

Sus inimile! Și să glăsuim după chipul strămoșilor:

„Această este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'însa și unii pre alții să ne îmbrățișăm, să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi — să iertăm toate pentru sfânta Unire“.

Așa să fie!

Sfârșindu-se actul, Suveranii trec în Reședința regală, unde subscriu

Actul comemorativ

Noi Ferdinand I-ii Regele Romaniei

urmând la Tron prin drept de moștenire, în ziua de 28 Septembrie 1914, după trecerea la cele veșnice a slăvitului nostru unchiu Carol I-ii, care cu ajutorul marilor patrioți, prin înțelepciunea și bărbăția poporului și vitejia oștirii a cucerit independența și a întemeiat Regatul, început-am cu binecuvântarea lui Dumnezeu domnia noastră în zile grele de mari primejdii, dar și de mari nădejdi.

Cea dintâi grijă a noastră a fost ca neamul în fruntea căruia M'a așezat pronia cerească să nu piardă prilejul de-a-și asigura dreptul de a trăi neîntrunchiat și de sine stătător.

Luptele, jertfele și toată truda generațiilor trecute, care dealungul veacurilor a isbit să înalte treptat dar sigur clădirea trainică a statului nostru independent, îmi lumineau zarea și îmi întăreau sufletul întru împlinirea datoriei mele sfinte de Domn și de Român.

Cu încrederea în Dumnezeu și în puterea de viață a neamului, îndemnat de cuvântul întregului popor și ajutat de sfatul acelora cari cu credință s'au închinat Țării și Tronului, am purtat războiul întregirii neamului, și biruind restrițele am văzut înfăptuită unitatea națională de atâta vreme așteptată.

În ziua de 9 Aprilie 1918 Basarabia s'a alipit de Patria mamă; în ziua de 28 Noiembrie 1918 Bucovina a revenit la vatra strămoșească, iar la Alba-Iulia, în ziua de 1 Decembrie 1918 Bănatul, Ardealul și părțile ungurene, s'au declarat, într'un singur glas, unite pentru vecie cu Regatul român.

Spre a chema bine cuvântarea lui Dumnezeu asupra acestor mărețe fapte, din care au eșit România Mare și spre a le da o consfințire în fața scumpului nostru popor, ne-am adunat cu toții la Alba-Iulia, străvechia cetate a Daciei Romane și a gloriei lui Mihai Viteazul și aici, azi 15 Octombrie 1922, de față fiind membrii familiei Mele Regale, reprezentanții suveranilor și țărilor aliate și amice, Senatul și Adunarea deputaților, căpeteniile armatei, membrii tuturor corpurilor constituente ale țării, al Academiei române și Universităților, delegațiile comunale, urbane și rurale, din întreaga țară și reprezentanții tuturor confesiunilor, Ne-am încoronat, Eu și scumpa Mea soție Maria, părtașa suferințelor și bucuriilor mele și ale Țării.

Pentru ca neuitată să fie amintirea zilei de azi, am întocmit și subscris, în al IX-lea an al domniei Noastre acest de față document.

FERDINAND
MARIA

A urmat banchetul, alături de sala Unirii — într'o sală zidită în pripă —, fără nici un discurs. Defilarea armatei — după banchet — a stârnit admirația tuturor. Trenul regal a plecat la ora 6:30. Lume multă nu a fost, nici entuziasm... „lipsește Ardealul“ ziceau unii, privind tribunele nu tocmai pline.

Și, într'adevăr, Ardealul a lipsit!

La București cea mai frumoasă parte a serbărilor încoronării a fost;

Marele Cortegiu Istoric.

Vremea Daco-Romana.

Un grup de soldați purtând haine ca soldații Impăratului Traian, vor trece în defilare, închipuind grațiile de jos și de sus ale armatei romane, și anume: Centurionii, Aquiliferii (purtătorii Vulturilor drept steag), Signiferii, Cornicarii și Phalararii — tot stări și grade din armata romană.

După aceștia urmează un grup închipuind armata Dacilor: Dracosul (purtătorul de steag dac, un băț în cap cu un bălaur) apoi Alabardierii și Sulițeșii, conduși de ofițerii lor, — îndată după ei, alături-vor pași:

Imparatul Traian si Regele Decebal.

Iar în urma lor: Tribunii romani Șefii daci, Vexilarius cu cetele legionare (equesce) și dracosul cu cetele de luptători daci.

Aceștia cu figuri ce revivie în mintea privitorilor vremile marilor noștri părinți Traian și Decebal, zilele daco romane din începuturile neamului nostru pe acest pământ.

După-ce trece cel din urmă soldat al lor, se lasă loc gol 50 de pași, ca să treacă din priviri acele vremi, — pentru a le urma altă ceată, aducătoare aminte de alte vremi însemnate, anume de:

Descalcare

cetelor viteze a lui Dragoș Vodă și Radu Negru din Munții Maramurășului și Țara Făgărașului spre Văile Dunării, cari au pus temelie celor două Voievodate: Moldova și Muntenia sâmbanța țărilor românești libere, cari să fie aliatul din care să crească România liberă de ieri și România Mare de azi!

În fruntea acestei cete călăresc Buciumășii, urmași de steaguri cu străjile lor de Sulițași. Vin apoi cei doi Voevozi Dragoș-Vodă și Radu Negru făcuți la chip și la port după icoanele vechi găsite în mănăstirea dela Curtea de Argeș, purtând buzdugane. Ei sunt urmași de curtenii lor, Județii și Părgarii după cari vin Crucile de voinici comandate de Viteji și păcurile de Hansari comandate de Soltuzi.

Iar un loc gol, și apoi ceata aducătoare aminte de zilele lui:

Mircea cel Bătrân si Alexandru cel Bun.

Acest grup este format din: Buciumeșii cari merg înainte: Steagul Muntenesc cu straja lui de Arbaleți; Steagul Moldove-

nesc cu străjile de Arcași, apoi Toboșarii și Trâmbițașii, după cari vine grupul domnesc: Mircea cel Bătrân și Alexandru cel Bun, în vestimente făcute după icoanele timpului, urmași de curtenii lor: Marele Vornic, Marele Păcălab, Hatmanul și Aga Polcovnicul.

Urmează apoi Oastea românească de Sulițași, Arcași și Arbaleți, înșirată în chipul următor: Fustașii (ghioaga), Slujitorii statorniciți (catane de scuteală), grupul de Vânători și Caușei și Lefegii (buciumășii, meielogii și cotoracii).

Aceste grupuri sunt conduse de căpitani lor îmbrăcați în coifuri și zale.

Iarăși loc gol, — după care vin cetele cari închipuie zilele lui: Stefan cel mare și Vlad-Tepes

cu oastea moldovenească și Muntenă înșirată în chip de alaiu domnesc, cu steagurile, Surliașii și Holnogii, după ei Domnii: Ștefan și Tepeș în portul lor cu plețe și cu buzdugane, urmași de sfatul Boerilor mari, și păziți de lunaci (scutelnic), Arcași, Sultași, Marele Păcălab, — toți figuri cari azi nu mai sunt nici la Curțile Domnitoare nici în armată în acea formă.

Iarăși loc gol, după care vine funica ceată ce închipuie pe

Mihai Viteazul

întrând în Alba-Iulia în fruntea oastei românești cu toboșarii călări, cu tobe împodobite de ambele părți ale căilor și după ei trâmbițașii. Vin în rând cetele trei steaguri ale Țărilor Române unite: Moldova, Muntenia și Țara Ardealului, cu garda formată din Caușii domniei, apoi Căminarul în fruntea Paicilor domnești (copii de casă).

Singur și osebit de ceilalți, pe un cal alb, în armură și cu bogată mantie domnească, trece Voevodul Mihai sprijinind pe coapsa dreaptă buzduganul domnesc.

Apoi: Sfatul vitejilor săi căpitani: Banul Manta Banul Mihalcea, Vornicul Preda Buzescu, Căptescu Udrea, Dan și Stoica Fărcas, — cu cari împreună a intrat el la 1599 în Alba-Iulia de s'au închinat vladica popistas ungar și toată cetatea.

Urmează ceata ce închipuie pe:

Matei Basarab si Vasalio Lupu cu figurile grăitoare de zilele domniei lor luminate, — apoi

Dimitrie Cantemir si Constantin Brancoveanu

mucenicul credinței, tăiat de cu cu toți în să de cruce

Turci, pentru-că nu și-a lăpăpat credința.

Revoluția din Transilvania. Horia, Cloșca și Crisana.

În fruntea Moșilor revoluționari merg Buciumătorii (cu tunice). După ei vin cei trei șefi revoluționari; Horia în mijloc, Cloșca și Crisna în lături. Înnapoia lor vine Steagul revoluției, pe care se vede crucea deasupra unei inimi străpunsă de spadă și cu inscripția „Horia Rex Daciae floreat“. Straja steagului e formată de moși purtând topoare și având în mijlocul lor un preot. După steag vin cetele Căpitaniilor jurați și Căpitaniilor aleși. În urma lor vin Caprăriile moșilor de Lăncieri și Pușcasi conduși de Căpitani de caprării.

Revoluția din Muntenia (1821). Tudor Vladimirescu.

Acest grup închipuie intrarea lui Tudor Vladimirescu în București în Martie 1821. O ceată de panduri cu șușaneaua în spate călăresc în capul „Adunării poporului“, deschizând alaiul revoluției. Steagul alaiului revoluției, reconstituit după cel autentic, având în dreapta un preot cu crucea în mână, e urmat de o strajă de panduri. Vine după aceea singur: „Domnul Tudor“. Înnapoia lor vin căpitanii Căcalețeanu, Cioranu, Ghencea și Caravia, apoi: Boerii divaniți (cari depuseseră jurământul) în anterie și ișlice, apoi: Oastea revoluționară, compusă, din: Căpitani Urdăreanu cu roata lui de Panduri. Căpitani Miu cu ceata de Haiduci, Delibașa Hagă Prodan și Căpitaniul Macedonsky cu roatele de Arnăuți și Neferi.

1848 Revoluția din Ardeal, Avram Iancu.

Buciumătorii merg înainte. Steagul revoluției între doi lăncieri cu garda de moși trec în grup având un preot în mijlocul lor. În urma acestui grup apare o ceată din vestita „Garda Națională“. La carecare distanță de acest grup trece singur: Avram Iancu („regele munților“). El este urmat la câțiva pași de Tribuni și Prefecți, după cari urmează: Cetele de moși (lăncieri) și de vânători-pușcași conduși de căpitani lor. Acești căpitani sunt și ei precedați de alți căpitani numiți Vice-tribuni ce merg în capul grupurilor, închinși cu sabie și cu pușca în spate.

În România.

Acest grup simbolizează mișcarea de desrobire politico-militară a anului 1848. Un grup de lăncieri și un altul de Dorobanți de județ cu ofițerii lor precedă „Carul alegoric“ al deșteptării. O femeie aripată, în costum alb de Arbănel, ținând spada în mâna dreaptă și trâmbița deșteptării în mâna stânga, domină în partea superioară a carului, alături de o femeie în

mijlocul unui cerc de flori. Pe două trepte mai jos, de o parte și de alta, coboară 4 fete purtând coșuri de flori. În partea din față a carului un grup frățesc de tineri bonjuriști, bătrâni boeri și țărani, cu panglici tricolore pe piept, purtând steagul deșteptării, pe care stă scris „Frăție și Dreptate“ sfășie foile „Regulamentului Organic“. Restul carului în mod simetric este completat de tineri revoluționari, țărani și boeri ce s'au lepădat de ranguri și privilegii. Acest car, împodobit cu ghirlande de flori, stofe și covoare, e tras de 6 cai, conduși de surugii în costumele lor tipice. Carul este urmat de pompieri (din Dealul Spirei) cu parucul lor, după cari vin călari: Dorobanții de județe.

1895 Unirea principatelor.

Acest grup înfațișează prima pagină a realizării Unității noastre naționale „sub sceptrul unui singur Domnitor“. În fruntea tuturor merge Tamburul major în capul fanfarei sale. Un grup de lăncieri de rând călăresc înaintea Steagurilor Domniei. În urma lor, câțiva ofițeri din Stabul Domnesc, conduc lăncieri de rând și de ne rând. La o mică distanță de ultimul șir soldațesc vine „Carul alegoric al Unirii. În mijlocul și partea înaltă a carului pe un tron de flori, stau două fete reprezentând „Tărilor surori“ ținând între ele tricolorul desfășurat al Unirii. Într'o desfășurare spirală de sus în jos se înalță o horă de țărani, țărance și tineri „unioniști“, iar în mijlocul lor un taraf de lăutari în anterie și giubele căna „Hora Unirii“. Carul este împodobit cu flori și embleme și e cortat de un grup de călăreți dorobanți de poștă.

1877. Independența.

Acest grup simbolizează epopeea războiului pentru Independența definitivă a României și se desfășură în ordinea următoare: Un grup de roșiori urmat de un altul de călărași în jinetă de campanie, trec înainte. Vine după aceea o trupă de pedestime. Tamburul major merge în fruntea corniștilor și toboșarilor lui. Vine apoi muzica unui regiment de linie cu șeful ei, după care urmează o grupă de vânători. Vine după aceea „Carul alegoric“ reprezentând „Reduta dela Grivița“. Pe o platformă superioară a redutei „România liberă“, reprezentată printr'o țărăncă înfașurată cu tricolorul României, încununează pe eroii dela Grivița, Valter Marăceanu, Șoșu și Giurăscu. Mai în față, lângă un tun turcesc, Maiorul Candiano cu sergentul Grigore Ioan. Mai jos reduta este flancată de gabioane aranjate în semicerc înnapoia cărora apar curtenii Griviței cu căciulele lor. Restul carului este completat prin grupuri de dorobanți (j. l.).

linie. În urma carului călăresc tunari (în tunici) și călărași (în bluze)

1918. Triumful Final. Întregirea Neamului.

Întregul cortegiu istoric se încheie cu grupul care reprezintă realizarea visului național „Unirea întregului neam românesc” prin bravura și virtutea soldatului nostru. Ca o viziune a vitejiei strămoșești, un car de triumf roman tras de 4 cai (quadrigiu) servește de introducere a simbolului „Victoriei naționale”. Doi legionari romani pedestri conduc carul, ținând frânele cailor. În carul aurit în dreapta și în stânga stau în picioare „doi ostași romani” ținând în mâinile lor trâmbe de alamă. Între ei pe un suport mai înalt o femeie aripată, reprezentând „Victoria”, ține în mână stânga drapelul nostru tricolor, iar cu dreapta ținând gloriosului sărbătorii, înălțat printr'un simplu soldat român. Soldatul ocupă locul principal la parapetul carului. După o distanță mai mare apar câteva rânduri compacte de cavalerie românească în ținută de campanie și care precedează carul alegoric al „Unirii tuturor românilor”.

Carul reprezintă un adăpost blindat către care se desfășoară niște tranșee ce înconjoară de trei părți adăpostul. Pe mamelele acestui adăpost, între sârme ghimpate „patru țarance” înbrățișate, reprezentând „Ținuturile românești unite” (România-Vechi, Ardealul, Bucovina și

Basarabia) se detașază pe un disc, pe care se vede reprezentată Stema actuală a țării. Din tranșee și adăpost apar soldații neclintii la posturile lor. Pe platforma anterioară a carului șede o grupă din (Crucea Roșie) „legiunea eroinelor” ce și-au făcut datoria în preajma frontului. În urma carului unirii și în chipul colăcerilor unei frumoase nunți, apar cinci grupe distincte de țărani cărari în portul ținuturilor românești și cu care se sfârșește cortegiul. Fiecare grup poartă în alai steagul prapur al ținuturilor respective. Astfel grupul Munteniei duce Vulturul, grupul Moldovei duce Zimbrul, grupul Ardealului duce stema celor șapte cetăți, grupul Banatului duce Leul și grupul Dobrogei duce Delfinii.

Indragostiti de un ideal, sau escroci?

Redactorii ziarului brațienist „Vestea”.

Din „Vestea” No. 6: „Noi suntem îndrăgostiți de un ideal”. etc. Din „Aurora” No. 287: „... M. R. Pietrian, bine cunoscutul escroc, azi redactor al ziarului brațienist „Vestea” dela Alba Iulia”. Din „Vestea” No. 5: Și tu ești... O elipă de viață între două veșnicii Din „Poezile” lui A. Vlahuta, pag. 6. ... și tu — o bită elipă Ce tremură între două veșnicii — Poezia din No. 5 al „Vestea” e subsemnată I. I. Zăpată. (Vaca 1915) - Redu Vifor - C. T. Rusu - „Tânărul existit din Vaca”. Zăratele scriu: în America ex sa o societate pentru săpăirea viciului în literatură.

PROCLAMATIE!

M. S. Regele catre poporul roman (cu prilejul încoronării.)

Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională am moștenit Coroana României, după glorioasa domnie a Regelui întemeietor. Suindu-mă pe Tron, am rugat Cerul să dea rod muncii ce, fără preget, eram hotărât să închin iubitei mele Țări, ca bun Român și Rege.

Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională am moștenit Coroana României, după glorioasa domnie a Regelui întemeietor. Suindu-mă pe Tron, am rugat Cerul să dea rod muncii ce, fără preget, eram hotărât să închin iubitei mele Țări, ca bun Român și Rege.

Am venit astăzi cu Regina — care ne-a fost tovarășă în credința neclintită la restriște și la bucurie — ca printr'această sărbătoare să consacram în fața Domnului și a scumpului nostru Popor legătura ce ne unește deapănarea cu dânsul.

Punând pe Capul Meu, într'această străveche cetate a Daciei Romane, Coroana de oțel dela Plevna, pe care noi și glorioase lupte au făcut-o pe veci Coroana României-Mari, Mă închin cu evlavie memoriei celor cari, în toate vremurile și de pretindendi, prin credința lor, prin munca și prin jertfa lor, au asigurat unitatea națională și salut cu dragoste pe acei cari au proclamat-o într'un glas și o simțire dela Tisa până la Nistru și până la Mare.

Într'aceste gipe gândul Meu se îndreaptă cu recunoștință către viteza și iubita noastră armată.

Pentru răsplata trudelor trecutului, rog Cerul ca poporul nostru să culeagă în pace roadele lor binecuvântate și să propășească în liniște, frație și muncă harnică

Cu inima plină de dragoste și credință mărturisesc dorințele sufletului Meu:

Vreau ca țărâimea, stăpână pe veci pe ogoarele ce le-a dobândit, să le dea toată puterea de rudire în folosul ei și al binelui obștesc.

Vreau ca muncitorimea, credincioasă patriei, să-și afle soartă tot mai prosperă într'o viață de armonie și de dreptate socială.

Vreau ca, în hotarele României-Mari, toți fiii buni ai țării, fără deosebire de religie și de naționalitate, să se folosească de drepturi egale ale tuturor Românilor, ca să ajute cu toate puterile Statul, în care Cel de-Sus a rânduit să trăiască împreună cu noi.

Vreau ca Românii din toate straturile sociale, însuflețiți de năzuința unei depline înfrățiri naționale, să se folosească toți de legitima ocrotire a Statului.

Vreau ca în timpul domniei Mele, printr'o înținsă și înaltă dezvoltare culturală, patria noastră să-și îndeplinească menirea

de civilizație ce-i revine în renașterea Orientului european după atâtea veacuri de cumplite sbuciumări.

Sunt sigur că, în îndeplinirea marelui nostru datoriu voi avea sprijinul tuturor bunilor fii ai țării, nedespărțiți în gând și în faptă în jurul tronului.

Acestei sfinte misiuni în neclintită anire cu poporul nostru, voi închina toate puterile Mele de om și Rege și asupra chem, în această zi solemnă de înălțare sufletească, binecuvântarea celui A-Tot-Puternic.

FERDINAND I.

STIRI

Maresalul Foch și generalul Berthelot au fost aelamați cu mult entuziasm, la serbările încoronării. Nu se pot uita niciodată aceia cari ne-au ajutat să ajungem această mare zi.

Sase deraieri într'o zi! Șase nu mai puține: o deraiere la Adjud una la Mierlaști, ciocnire groaznică lângă Murfatlar, Constanța, ciocnire la Rebricea, două deraieri în Basarabia.

La Alba-Iulia, a plouat mai puțin. La București însă, ploaia a început în clipa trecerii regelui pe sub arcul de triumf, și-a continuat fără întrerupere până Marți la amiază. Cortegiul istoric, defilarea, retragera cu torțe și entuziasmul populației au fost astfel fieșcâte într'un potop de apă și noroi — scriu gazetele.

D. Iorga despre cele ce a văzut la Alba-Iulia:

„...mai mult lume de prin prejurul orașului, cu câteva steaguri. Și cât am așteptat peste sgomotul „Ura” al soldaților acei inimosi „Trăiască” ar ardelenilor.

De ce a fost așa? Dece în locul unei națiuni, s'a văzut numai o mulțime? De ce din toate satele româniimii nu s'a revărsat atâta lume ca se nu mai simți caracterul străin al acestui târg așa cum a dat Dumnezeu?”

Partidul național a ținut zilele acestea o mare întrunire la Caransebeș în care au luat parte peste 3000 țărani.

După frunțașii bănașeni au vorbit d-nii Iuliu Maniu, Braște A. Vaida, Aurel Vlad, Căsiu Brediceanu.

Partidul național va mai ține asemenea adunări la Sibiu, Brașov, Tr.-Mureș și Făgăraș.

Cu ocazia încoronării Suveranilor români a fost celebrat un TeDeum de părintele Radu la Capela română din Paris.

A asistat președintele Republicii franceze, d. Millerand, personalul Legației romine și mulți notabili.

Cu prilejul trecerii cortegiului încoronării pe la Arelul de triumf de la șosea, publicul a făcut o căldură roasă manifestație de simpatie d lui Iorga, aruncându-i flori în automobile.

Am visat alta încoronare, la care să ia parte reprezentanții ieșți din ategeri libere ai poporului, la care să ia parte poporul Ardelean și Banășean. Țara nu e în situația să țină sărbătoreșul act al încoronării. Nici situația ex ercă nu e traudăficio. Cei doi gineri ai perechei regale nu pot să apară. — Pentru Brațianu e lucră secundar. Pe el îi interesează numai atât: să fie el acolo. Al său e prezentul și trecutul nostru e viitorul!! — a spus d Vaida la Lugoj.

În amintirea lui A. Barseanu se va oficia Duminică, la biserica din centru, un parastas, după care va urma o serbare școlară în sala „Urania”.

Abonati-va cu totii la Alba-Iulia!

Singurul loc pentru Ondularea parului Manicur și Pedicur N-A-D-E-R, în edificiul hotelului EUROPA.

Abonati-va cu totii la Alba-Iulia. Geza Szegő. Stofe de dame in latime dubla 79 lei. Magazin de galanterie pentru domni și doamne.

Ne întâlnim? — Se înțelege... Unde-i vinul cel mai bun? La Folkend în Europa. Să mă crezi, dacă ți-o spun. Loc de chef și voie bună. Unde vrei mai bun măi frate... La Folkend în Europa. Vino, și-ai să-mi dai dreptate.

Vapsește-ți locuința numai la M. SCHÄCHTER S. Rosiorilor 6. Modele românești cele mai frumoase, gobe în și mătașe. Vapsește locuințe, biserici, uși ferestre și mobile, cu prețurile cele mai reduse.

S'a deschis Tipografia și Libraria „Ardealul” Sucursala Alba-Iulia. VINEA soc pe acții pentru comerțul de Vinuri și derivatele lor. Capital deplin varsat 5 milioane.

IZVORUL institut de credit și economii S. P. A. Sucursale: ALBA-IULIA. Ighiu, Muraș-Uioara, Teiuș, Zlatna. Face toate operațiunile de banca. Primește depuneri spre fructificare în condițiunile cele mai favorabile.

BANCA CENTRALA PENTRU INDUSTRIE ȘI COMERT, SUCURSALA ALBA-IULIA. SEDIUL: CLUJ. CAPITAL deplin varsat Lei 50 000 000. REZERVA Cca Lei 20 000 000. FILIALE: Alba-Iulia, Arad, Brad, Hateg, Sibiu, Turda. ADRESA TELEGRAFICA CENTRALA Telefon No. 68. Tot felul de operațiuni de banca și comerciale.

Fabrica de tigla și caramida TAMBO. Biroul: Str. Pievnei No. 1. CASELE DR. MARZA. Telefon 72.

Benzina, Valvolina și Ulei regal Nr. 00. Depozit permanent de benzină și ulei pentru automobile, treacătoare și moare pentru mori — la banca „IZVORUL” Alba-Iulia.

Pentru sezonul verii cele mai bune GHETE — sunt ale fabricii „TURUL”. Cele mai noi forme. De vânzare la firma „Turul” Alba-Iulia Piața Mihai Viteazul (Tusi). Cea mai mare fabrică din țară. — Icu de sucursale în țara și străinătate.

Societatea Generală Transilvaneană De Comerț Pe Acții Alba-Iulia fosta NANDOR FUCHS. Numai în mare pentru comercianți. Mare magazin stabil de textile, coloniale și maruntisuri. Cu prețurile cele mai scăzute. Serviciul cel mai solid.